

Hier huizen ongeveer 250 koppels monniksgieren, een tiental koppels keizerarenden, een dertigtal koppels zwarte ooievaars, tal van slechtvalken en andere (roof)vogels.

Ons hoogste punt vandaag is het kasteel van Monfragüe (460 m). Vanaf het Castillo de Monfragüe is er een mooi uitzicht op een groot deel van het nationale park, de rivier de Taag

en de Alcantara dam. Het kasteel, een voormalig fort met een mooie ligging, is nu grotendeels een ruïne.

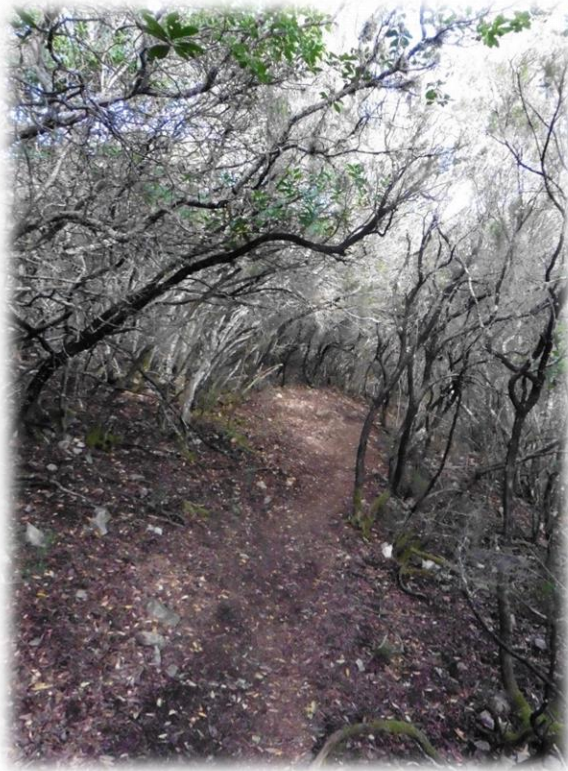
Lavendel is terug te vinden in veel tuinen omwille van de paarse kleur en de geur van de bloemen. De struik wordt niet hoger dan een meter en niet breder dan een halve meter. Wat

we hier zien is de kuiflavendel of *Lavandula stoechas*, bloeit vroeger op het jaar dan de gewone lavendel, *Lavandula angustifolia*, en bloeit ook langer door met prachtige bloemen. Het is een sterk vertakte en opvallend geurende heester. De soort komt voor in het Middellandse Zeegebied op droge, steenachtige rotshellingen.

De blaadjes van de lavendel zijn grijsachtig groen en fluweelzacht en hebben naast de typische lavendelgeur ook een dennentoets. Ze zijn lijnvormig en worden maximaal 4 cm lang. Lavendel wordt gekweekt om de lavendelolie die men uit de paarse bloemen haalt. Deze olie wordt als geurstof gebruikt in cosmetica, zoals zeep en parfum. Daarnaast wordt lavendelolie bijvoorbeeld gebruikt in de aromatherapie. Ook kunnen lavendelkorrels in

zakjes in kledingkasten worden gelegd. De kleren worden zo geparfumeerd door de verdampende etherische olie en volgens sommigen worden zo motten geweerd.

Vanop deze toren hebben we een 360° zicht over het volledige natuurpark Monfragüe.

In de omgeving staan er af en toe kurkeiken. De kurk wordt om de 8-10 jaar van de stam gepeld. Deze kurk wordt gebruikt voor isolatie, voor schoenzolen, vloeren, wandbekleding,

reddingsboeien en natuurlijk als afsluiting van flessen. Het pellen van de schors van een kurkeik gebeurt zorgvuldig om te voorkomen dat het onderliggende weefsel beschadigd wordt en de boom sterft. Na het pellen is de stam vaak donker-kastanjebruin van kleur.

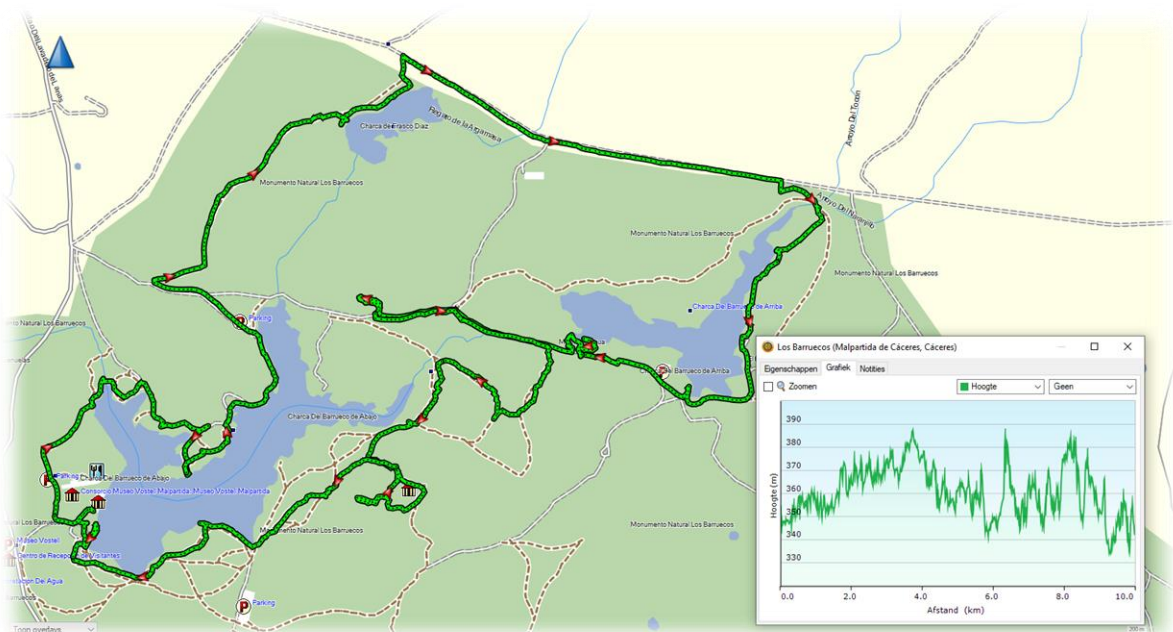
Af en toe komen we aan een mirador waar we dan even rusten, iets drinken en wat foto's nemen.

Woensdag 12 april 2023

- Wandeling : Luswandeling Los Barruecos
- Gebied : Natuurpark Los Barruecos
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 3 uur

Voordat we de verplaatsing maken naar ons volgende hotel doen we eerst een wandeling in het Naturpark Los Barruecos.

Een steltkluut staat ons van aan de rand van het water aan te staren. De steltkluut is een waadvogel met zeer lange poten uit de klutenfamilie. Deze vogel heeft enorm lange, roze poten (bijna de helft van de totale lengte), een zwart-wit verenkleed en een lange, rechte

naaldfijne snavel. De mantel en vleugels zijn zwart, de kop en kruin zijn wit (vaak grijs bij mannetjes). Mannetjes zijn meer zwart dan vrouwtjes, met name in de zomer.

Naast alle natuur en historische bezienswaardigheden kent het park ook een museum van de Duitse kunstenaar Wolf Vostell. Op een aantal plaatsen in het park komt u zijn bizarre kunst tegen zoals deze betonnen constructie.

De Amerikaanse televisiezender en -producent HBO koos het prachtige Extremadura als decor voor scènes uit het zevende seizoen van Game of Thrones. Onder andere in Los

Barruecos werden opnames gemaakt. Echte beelden van het park werden gemixt met fictieve draken en andere special effects.

Het meest in het oog springend zijn de enorme rotsen waarop in het voorjaar ooievaars broeden. De wandeling is gesitueerd rond deze rotsen en een drietal stuwmeertjes in het park.

In het park zijn tal van historische plaatsen te vinden. Zo zijn er graftombes, uitgehouwen in een grote granieten kei. Er zijn ook historische muurschilderingen te vinden. Heel bijzonder zijn ook de rotsformaties uitgesleten door erosie.

Enorme, als door beeldhouwers kunstzinnig gevormde rotsblokken creëren een haast surrealistisch landschap. Deze rotsen zijn in de loop van 575 miljoen jaar gevormd uit de laag graniet die deze regio bedekte nadat het door vulkanische activiteit was losgescheurd van

Afrika. Door een speling van de natuur bleef dit stukje land boven water en had het ook niet te maken met heftige weersextremen.

Bovendien was het graniet zeer hard. Dit alles zorgde ervoor dat door erosie lage, ronde rotsformaties konden ontstaan, omringd door het afgesleten gruis en met her en der uitstekende rotsblokken, soms balancerend op andere blokken, soms met bijzondere vormen,

soms oprijzend als een steile, afgeplatte heuvel. De granieten bodem diende als een natuurlijke wateropvang. Er ontstonden meertjes en stroompjes.

Het gebied werd al vroeg bewoond. Oude rotstekeningen dateren van zo'n 15.000 tot 10.000 jaar geleden. Er zijn ook restanten van Romeinse villa's te vinden. Er zijn verlaten mijnen

waar mineralen werden gewonnen. Teken van bewoning vormen ook de oude molens. Uit de 19e eeuw rest een wolwasmolen. In deze molen exposeert tegenwoordig de Duitse kunstenaar Wolf Vostell.

Het surrealistische landschap wordt gecombineerd door de tientallen ooievaars die nestelen boven op de miljoenen jaren oude rotsen. Ze worden behalve door de rust ook aangetrokken door de meertjes waar het in de drogere periodes krioelt van de rivierkreeftjes. Ook dit is een

kunstwerk van Wolf Vostell. Het is een Russische mirage met enkele autowrakken en oude computerschermen.

De vleugelspanwijdte van de ooievaar bedraagt 195 tot 215 centimeter. Als carnivoor eet de ooievaar een breed scala aan dierlijk prooiën, inclusief insecten, vissen, amfibieën, reptielen, kleine zoogdieren en kleine vogels. Het is een monogame broeder, maar vormt geen paar

voor het leven. Het paar bouwt een nest bestaande uit grote takken, dat soms meerdere jaren wordt gebruikt. Het vrouwtje legt elk jaar één legsel van gewoonlijk vier eieren.

Beide ooievaar ouders broeden om beurten de eieren en voeden ook beiden de jongen op. Deze opvallende vogel heeft aanleiding gegeven tot vele legendes in zijn verspreidingsgebied, waarbij de meest bekende is dat baby's worden gebracht door de ooievaar. Indien het eten

voor de jongen schaars is wordt het zwakste kuiken door de moeder dood geprikt en wordt het kuiken opgegeten door de ouders. Dit lijkt eng en morbide, en dat is het ook, maar op die manier hebben de overige kuikens wel betere overlevingskansen.

Uiteraard mag een terrasje niet ontbreken. Vanop het terras hebben we zicht op een neergestort vliegtuig, bekleed met enkele autowrakken, dat als huisvesting dient voor ooievaars.

Na onze wandeling brengen we een bezoek aan de stad Cáceres. De historische binnenstad behoort tot een van de best bewaarde middeleeuwse en renaissancistische monumenten van

Europa en staat dan ook al sinds 1986 op de Unesco Werelderfgoedlijst. Dat dit niet overdreven is, is direct zichtbaar bij binnenkomst van de stad. Op iedere hoek van de straat verwacht je zomaar een ridder te paard of een boer die zijn oogst aan de man brengt aan te treffen.

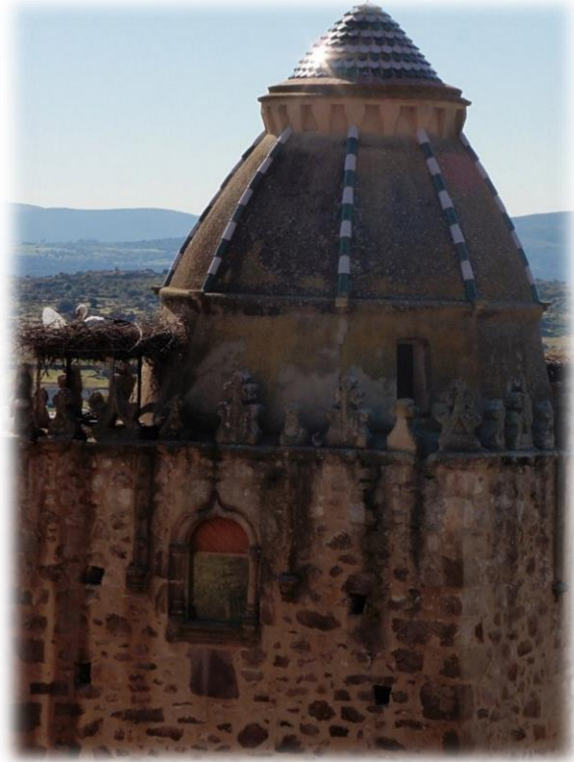

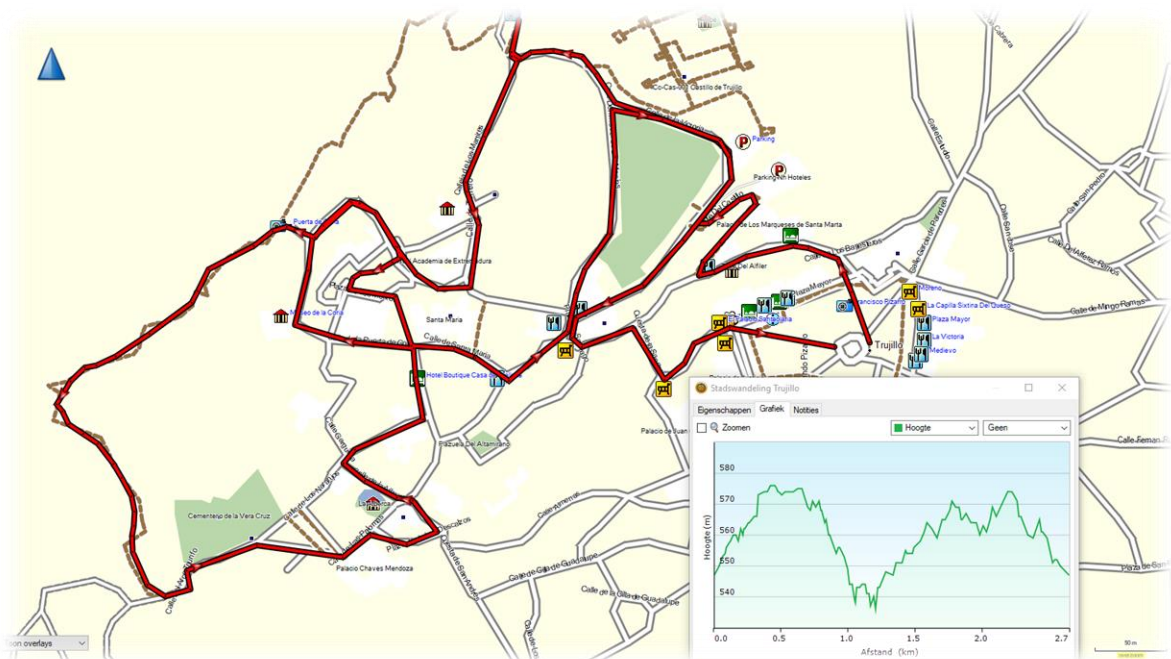
In een binnentuintje van het bisschoppelijk paleis in Cáceres treffen we een knoestige vijgenboom aan. Een vijgenboom kan tot tien meter hoog worden.

Donderdag 13 april 2023

- Wandeling : Stadswandeling in de historische oude stad Trujillo
- Gebied : Trujillo
- Afstand : 3 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 2 uur

Ook vandaag hebben we terug een verplaatsing naar een andere plaats en hotel. Tijdens onze verplaatsing bezoeken we de stad Trujillo.

